

atst zich als
De genera
in den kerst
veldpredi
tekst. De ge
n, maar niet
eken.

Als de gene
toen hij ont
smeekt voor
m geprikkel
met het mo

lotte op zijn
in eigen gra
hoont zijn
ene moorde
spreekt de
rden van de

afwachten,
naat alle le
handen van
vrouwen tot

een behoor
ing. De aard
mboliek, uit
niversele
andere uit
staan is er
in voor het
i kunnen er
de psycho
die bezwa
tmeten, nie
ve, profeti
breekt met
r een kerst
visie niet
moderne we
kerstgebeu
ren Koning,
schijnbaar
nietigend.
evenals de

H. S.

OT. No. 22

gebeurt, en
gebeurt, dan
Febr. 1933
Oostenrijk
komen zou,
Kwam uit
psychologie.
aanwijsbare
afstand, die
nshuit, toch
ouwe versje

ok.

te gaan.

egenwoordig
gd ons ver
stijds. Van
logische Bi
terfbed van
erd, dat zij
loge in het
stond stil.
aur „sonder
n kommen
acht.

r de para
n van afge
en met be
rsoen, ver
st van den
e menschen
ra-mensche
ar anderen
og allemaal
e, parapsy
n wat men
nu precies
rschijnselen
nt „ziel“ en
ie wel van
maar eens

tussen de
begrijpt, en
ste vragen

Je hebben
lg met den
geef eens

stenseances
t „zweven“
buurt zijn
ecultuureerd
zwevende
t de „jung

Of: wéét jij soms, met welk recht geleerde parapsycho-
logen het zelfgetuigenis van een stervende, b.v. mevrouw
Hauffe, de „zieners van Prevorst“, een bekende sensibele
helderziende, als betrouwbaar bericht over het sterven
aangemerkt willen zien? Ze vertellen ons, „dat haar geest
zich losmaakte.“ Maar tegelijk erkennen ze, dat ze niet
weten, wat sterven nu eigenlijk wel is. Is het dit: dat
het lichaam van de ziel wordt ontdaan? Een zielloos lijf?
Zooals de meeste menschen het uitdrukken? Of is het,
net omgekeerd, dat de ziel van het lichaam wordt ontdaan?
Een lijflooze ziel? Ze vertellen ons, dat mevr.
Hauffe haar „losmaking voelde als een bevrijding“. En
dat ze werd „gehaald“ door geesten, b.v. van haar eigen
vader. Maar tegelijkertijd worden we in de geschriften
van parapsychologen ervoor gewaarschuwd, dat helder-
zienden — daar valt mevrouw Hauffe ook onder — soms
niets meer dan fragmenten eener handeling „zien“. En
dat ze zich hevig kunnen vergissen. Ook inzake ruimte
en tijd. En dat het best mogelijk is, dat stervenden, die
hemelsche muziek hooren, niets anders vernemen dan de
beroemde „harmonie der sferen“. Of dat er een werking
uitgaat van voor muziek ontvankelijke omstanders op
den stervende, inplaats van een omgekeerde werking: van
den stervende op de omstanders. Want er zijn wel men-
schen, die bij eens anders sterfbed zulke muziek vernemen.....

En dan, wéét jij soms, als het op het krijgen van „be-
richten“ van „den overkant“ aankomt, of er een zulke
berichten ontvangend subject is aan déze, of misschien
een met de heele familie spelend sujet is aan de andere
zijde van de grenslijn? Of misschien een raar sujet, ook
aan dézen kant? Er zijn rare heeren en dames onder die
mediamieke naturen; dat is nummer één; en er zijn ook
rare sujetten aan de overzijde, mag men de mediums
gelooven. En waar is dan de betrouwbaarheid? Denk
eens aan Robert Browning, in „Mr Sludge, The Medium“
(als men er geen wijs uit worden kan):

— — — We understand!

That's the bad memory, or the natural shock,
Or the unexplained phenomena!

En wat die vreemde sujetten aan déze zijde betreft:

— — — „Eh, David? Did you hear?

You jogged the table, your foot caused the squeak,
This time you're.... joking, are you not, my boy?....
„N-n-no!“.....

Then, it's so cruel easy! Oh, those tricks
That can't be tricks, those feats by sleight of hand,
Clearly no common conjuror's! — no, indeed!
A conjuror? Choose me any craft I' the world
A man puts hand to; and with six months' pains,
I'll play you twenty tricks miraculous
To people untaught the trade.....

Maar nu: stop met dat plukken en trekken aan argu-
mentje zóó en getuigenisje zúú, waarmee de parapsycho-
logen probeeren duidelijk te maken, dat ze wel degelijk
zich mogen wagen op dat vaag afgeteekende terrein
naast (para), of: „aan de overzijde van“ (para) de door
de wetenschappelijke psychologie onderzochte terreinen.
En dat ze toch betrouwbare getuigen zijn, op wie je je
verlaten kunt, en tegen wie je niet bij voorbaat „nee,
meneer“ zou hebben te zeggen, als ze ook jou inviteeren
om eens een steekproefje te nemen in het „hiernamaals“,
of het „hieronder“, of het „hierboven“, of het „hiertus-
schen“, in elk geval op het gebied naast („para“) de ge-
bieden, waarop je zeggen mag, met de Schrift vóór je:
hier wéét ik.

„Para“, — ja, ze kunnen het mooi zeggen tegenwoor-
dig: parapsychologie. Ze praten ook nog al eens van
„meta“: metareligie. Beide vreemde woorden beteekenen
zoo ongeveer hetzelfde.

Ik moet daarbij altijd denken aan wat een goed vriend
me eens vertelde: een man uit zijn omgeving, in de buurt
van de Zuiderzee, had kiespijn, razende kiespijn, hij kwam
aan de grens van de pijn, aan de uiterste grens, en kwam
er, docht hem, zelfs overheen, en zei toen: ik ben an d'
aore kant van de koezezeerte; aan den anderen kant van
de kiespijn. Dat was dus zoo iets als parakiespijn, para-
douleur. Maar hij kon meteen niet meer zeggen, wat het
nu precies was. Of: waar hij aan toe was.

En dat is 't 'm juist, waarop ik je wijzen won, Kerel,
doo met zulke dingen niet mee.

Ik zie je onwillig afweren: en, waarom niet?

Nee, nee, ik zeg niet: „allemaal duivelswerk“. De dui-
vel is niet meer dan een rebelse kreatuur, d.w.x. hij
kan niet meer, dan hem toegelaten wordt; en hij kan
niets scheppen. Heeft hij zijn part erin? Natuurlijk; dat
staat al in Zondag 52. Maar jij toch ook? Dat staat ook
in Zondag 52. God has a plan, you have a part. You,
staat daar. En over jouw „part“ en het mijne moeten
we het hebben. De duivel, de wereld, en ons eigen vleesch.

En jouw en mijn part in Gods plan, in zijn werkschema,
dat hebben wij te spelen als menschen, die op den bodem
der feiten staan, en die zich binden aan wat geopenbaard
is. Dat beteekent, in nuchter nederlandsch: je moet niet
spelen in, en ook niet met het donker. Kwajongens zeg-
gen: ik ben niet bang in het donker. Kérrels vullen aan:
ik ook niet, maar — ik ben wel bang voor mezelf, óók
in het donker. Dat had ik eigenlijk ook al beleeden in
Zondag 52. Niet bang in het donker, wel bang voor de
zonde. Niet bang voor een moeras, waar God me duidelijk
zegt: en nu loopen, recht toe, recht aan. Denk aan de
Rode Zee. Maar wel bang om te loopen in een moeras,
als God heelemaal niet zegt: loop door, maar beveelt:
houd je hypostase. Hypostase beteekent: vasten grond,
vasten bodem. Je moet izer onder je schoenen hebben,
en een vasten grond onder die izers.

Wij gaan die parapsychologen heusch niet te lijf met
den doodoener: allemaal duivels-werk. O neen. Trek van
hun stapels feitenmaterialen maar een flinke marge van
onbekooktheden, onbetrouwbare verslagen, misduide sa-
menhangen, voor mijn part ook „tricks“ af; dán zeg ik
nog: ze raken voor wat de feiten betreft, aan werken
Gods, die God alleen maken kan. En zoowel in den hemel
als in de hel zullen de menschen straks telepathische

krachten hebben, en televisie, en telekinese, en helder-
zien, en dwars door mekaar heen kijken. Het tweede ge-
zicht. En het derde. En het vierde. En het x-de gezicht.
Allerlei gezicht! Maar straks is straks. Wou jij soms ex-
perimenteeren-op-gevaar-af? Er staat voor jou geschre-
ven: jij zult den Heere je God niet verzoeken. Je Meester
heeft dat ook gezegd tot den duivel, die met experimenten-
bekoring den val van je vader en moeder in het paradijs
heeft ingeleid.

Het zit hem niet in de „terreinen“, waarop de para-
psychologen zich bewegen. Het zit hem in die bewegin-
gen. Het zit hem in de zonde tegen het eerste gebod:
niet je hypostase in den God der Schriften. Het
zit 'm in het leveren van waagstukken. In het
zoenen van een sfinx; je weet niet wat je kust. Het
zit 'm in de malie verliefdheid op een collectie aphorismen
van „parolen“ (losse woorden) van onbekenden van den
overkant (misschien wel weerkaatsingen van je sujet,
of van je subject, of van jouzelf, leelijk sujet), terwijl je
vergeet te vragen: waar is de liefde voor het Woord?
Het vaste? Dat hypostase legt, vasten grond, zoodat ik
zeggen kan: ik weet, waar ik loop, tenminste, zoover ik
weten kan en weten mag?

Misschien geloof je het van een oudere wel, dat de be-
koring van het onbekende, en van het experiment, hem
vaak overvallen is in zooveel jaren. Zonder experiment
trouws is geen enkele wetenschap, die van waarneming
leven moet, ooit groot geworden. Maar juist de ongeluk-
ken die erbij gebeuren, waarschuwen ieder: kén je grens.
Het grootste ongeluk was niet, daar, waar de man, die
het buskruit uitvond, zelf al experimenteerd in de
lucht vloog. Maar daar, waar hij de grens niet zag, of
niet eerbiedigde. Niet dat je in „de lucht“ vliegt, is het
eerste. Maar dat je in „lucht“ stapt. En wie op het ge-
bied der parapsychologie eens „probeeren“ wil, éven maar
probeeren, en éven de controle op jezelf stopzetten, dien
zeg ik: zet éven de elektrische stroom af in je huis, éven
maar, maar de elektrische klok staat stil. Precies op dat
moment, waar de stroom onderbroken werd. Grootvaders
kleinzoon had een klok, een deftige klok, met een uur-
werk zoo goed en secuur. Maar opeens bleef ze staan,
om niet meer te gaan, toen 't gelóófs-gaan van 't jongste
verdween. Wie maakt je wijs, dat je met je geloofs-
je hypostasegang doen mag, wat je niet probeeren zou met
je bloedstroom: zet jij soms ook je hárst stil, éventjes
maar?

Kerel, dat begint met parapsychologie, maar het loopt
uit op paraparakolouthese.

Een vreemd woord, grijns je. — Je hebt gelijk: er zit
zelfs een beetje experimenteerslust in de keus van
zoo'n woord. Heb ik soms experimenten verboden? O
neen, alleen maar: het stappen in lucht, het spóten met
de grens. Zoo is het ook met zoo'n vreemd woord. Para-
kolouthese is een bijbelsch woord; het beteekent: een
zaak onderzoekend, secuur, pletpeuterig nagaan. Weet
je wel, dat je dominee vroeger je geleerd heeft, dat de
inspiratie van den bijbel „niet mechanisch“ was, „maar
organisch“? Ja, tegenwoordig zeggen die dominee's het
ook wel weer eens anders, want ze houden niet meer erg
van dat woord „organisch“, heb ik wel eens hooren zeg-
gen. Maar ze bedoelen toch allemaal hetzelfde. En weet
je nog, dat je dominee je toen op Lukas wees, die zijn
evangelie begint met het zeggen: menschen, ik heb alles
van te voren naarstig onderzocht; en toen pas heb ik
de pen op papier durven zetten? Nou dan, dan zegt Lu-
kas: Gods Geest drijft mij. God has a plan, I have my
part, maar ik heb daarom gedaan aan parakolouthese,
Lukas 1:3. Ik geef geen een „los woord“ (parool) door
— zelfs niet van Jezus — aan mijn lezers, eer ik weet,
dat ze samen het Woord zijn, en dat het de woorden van
Hem zijn, die het Woord is. Dát is wat voor onze para-
psychologen: inspiratie, én parakolouthese..... Dat is
wat: Timotheus, die parakolouthese deed aan de léér (1
Tim. 4:6) en dan wel ook speciaal aan Paulus' leer (2
Tim. 3:10). Je ziet Lucas: geen stap zetten of doen zet-
ten zonder controle. Ze ziet Timotheus: geen parool ven-
tilleeren, zonder controle. Daarom wou Paulus, ofschoon
hij van „gezichten“ en helderzien ondervinding had, en
ofschoon hij aan de parapsychologen van vandaag, ook
Van Mourik Broekman, nog werk genoeg geeft, en aan
Tenhseffe, en Dietz, en Du Prel, enzovoort, er geen woord
over prátén; hij wou de menschen de léér leeren, en vor-
derde dan hun parakolouthese, zoodat Plotinus het al wist:
als het bewustzijn onhelder wordt, loopt het met de para-
kolouthese mis (Enn. I, 4, 10). Ja, Plotinus noemt het
bewustzijn zelf: parakolouthese (II, 9, 9).

Dat is nog zoo gek niet; het is concentratie, wilsvor-
ming, zelfcontrole; en dat ligt allemaal in het bijbelsche
begrip van de parakolouthese. Daar zit immers het woord
„navolgen“ in, niet nadoen, maar achter-iemand-aankomen.
Achter den Heere aankomen. Wandel maar stille-
kens achter Hem aan: Hij kent de baan. Dat is para-
kolouthese. Maar daarachter ligt: pár-parakolouthese.
Dat deugt niet. Ik zou den generaál wel eens willen zien,
die tot den soldaat zei: volg mij (doe akolouthese), kijk
uit je oogen, wat je dagorder is (doe parakolouthese). En
die dan van den soldaat hoorde: pardon, vandaag moet
ik naar den parapsycholoog, ik ga vandaag een beetje
spelevaren op het Onbekende Water. De generaál zou
zeggen: pak dien kerel op, hij doet aan para-parakolou-
these; hij is „aan den anderen kant“ van het volgen, en
van het opletten. Wie wetenschap vermeerdert, vermeerdert
smart. Noem dat maar eens kenpijn, kenzeerte. Maar
wie met parapsychologen experimenteert, die is „an de
aore kant van de kenzeerte“, hij lijdt aan „parapijn“. Hij
is van gister, en daarom tast hij naar morgen, en hij
weet niets. Amice, gao niet naar d' aore kant; blijf an
disse. Want je dominee weet het wel: de Helland zei:
leert van Mij (geef Mij uw parakolouthese), want: ik
ben nederig. Dat beteekent niet: ik sla de oogen naar
den grond. Maar: ik blijf laag bij den grond. Daar zitten
juille allemaal immers ook?

Met para-loozen en meta-loozen groet:

ADOLPHUS VENATOR.

PERSSCHOUW

NIET MET ONS, WEL MET HEN.

Ds E. T. v. d. Born schrijft in „Ons Kerkblad“:

In „Trouw“ van 9 Nov. 1950 lezen we:
„Het was voor Diemen j.l. Zondagavond een belang-
rijk gebeuren, toen de kerkraad van de Ned. Herv.
Kerk en die van de Geref. Kerk een gemeenschappelijke
kerkdienst belegden in verband met de herdenking der
Kerkhervorming. In deze dienst, die zeer druk bezocht
was, ging eerst voor de Herv. predikant, Ds E. Hagen,
die het Woord bediende uit Ef. II:8: „Want uit gena-
de zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet
uit u, het is Gods gave“. Na het zingen van het Luther-
lied betrad de Geref. predikant, Ds Chr. W. J. Teeuwen
de kansel. Hij sprak over Ef. II:9: „Niet uit de wer-
ken, opdat niemand roeme“. Na afloop van deze indruk-
wekkende dienst verzamelden de kerkeraden zich in de
consistoriekamer, waar de Hervormde kerkeraad door
Ds Teeuwen hartelijk werd toegesproken, waarbij deze
zijn blijdschap er over uitsprak, dat het mogelijk ge-
weest was deze dienst op door beide kerkeraden aan-
vaarde Schriftuurlijke basis te houden“.

Ds v. d. Born voegt eraan toe:

Wat zullen wij hiervan zeggen? Het is vandaag erg
gevaarlijk om naar anderen te wijzen. Vooral als wij
het doen die behoren tot de Geref. Kerk, onderh. Art.
31 K.O. Wij kijken alleen maar naar anderen om tegen
den donkeren achtergrond van anderer zonden eigen
voortreffelijkheid des te beter te doen uitkomen. Wij
zijn nu eenmaal Farizeërs. Daarom meent Prof. Dr K.
Dijk te mogen schrijven, dat „deze dankzegging door
het heiligdom van vele Art. 31-ers ruist: wij danken
U, o God, dat wij niet zijn gelijk die synodocraten, die
slaafse-gebonden, die vertreders van Uw kerkwoord
en kerknorm“ (Aspecten in ons kerkelijk leven, pag. 15).

Toch kan mij dat niet verhinderen, om dit gebeurde
te Diemen te lezen in het licht van Art. 30 der N.G.B.
Ik mag dat te meer doen, omdat de kerkeraad van de
Geref. Kerk te Diemen heeft gevraagd of, en de ker-
keraad van de Ned. Herv. Kerk heeft betuigd dat in
de prediking zou uitkomen, dat ook de kerkeraad der
Ned. Herv. Kerk zich bond aan de Heilige Schrift als
Gods Woord, in overeenstemming met de Gereformeer-
de belijdenisschriften. Ja, de kerkeraad der Ned. Herv.
Kerk heeft ten overvloede nog verklaard, dat de pre-
diking zou geschieden „in gehoorzaamheid aan de Hei-
lige Schrift als Gods Woord, in overeenstemming met
de drie formulieren van enigheid“.

Wij lezen nu in art. 30 der N.G.B. „dat deze ware
kerk (dat slaat terug op artt. 27—29) geregeerd moet
worden naar de geestelijke politie, die ons onze Heere
heeft geopenbaard in zijn Woord; namelijk, dat er Die-
naars of Herders moeten zijn om Gods Woord te pre-
diken en de Sacramenten te bedienen; dat er ook Op-
zieners en Diakenen zijn om met de Herders te zijn
als de raad der Kerk; en door dit middel de ware religie
te onderhouden en te maken, dat de ware leer haar
loop hebbe“.

Nu meen ik, dat de kerkeraad der Geref. Kerk te
Diemen ook Zondag 5 Nov. 11, heeft gezegd, dat hij
was de geestelijke politie over de ware kerk te Diemen,
en dat hij mitsdien ook de gemeente opriep tot den
dienst des Woords, opdat van zijentwege de ware re-
ligie worde onderhouden, en de ware leer haar loop
hebbe. Bovendien heeft deze kerkeraad nu de verklaring
van den kerkeraad der Ned. Herv. Kerk gezegd: Ook
deze kerkeraad is als een geestelijke politie over de ware
kerk. Ook deze kerkeraad wil zo regeren, dat de ware
religie onderhouden worde, en de ware leer haar loop
hebbe. Dáárom komen wij nu samen overeen om teza-
men de beide gemeenten op te roepen tot den dienst
des Woords, en zulks om samen den Heere te danken,
Die Zijn kerk heeft vrijgemaakt van de hiërarchie van
Pausdom, en weer gebracht heeft onder de heerschap-
pij van Zijn Woord!

Nietwaar, wij zullen toch moeten aannemen, dat het
van beide kanten serieus gemeend was, en dat men in
deze dienst des Woords elkaar heeft gezien en erkend
als een „heilige vergadering van ware christgelovigen“
te Diemen. En daarom komt nu de vraag, welke mij
in de ziel brandt: Zijn deze kerkeraden den volgende
Zondag weer met hun gemeenten samengekomen tot
den dienst des Woords?

Neen, het was maar voor één keer! Maar als het
dan 5 Nov. wel kon, waarom dan 12 Nov. niet? Als
de kerkeraad van de Ned. Herv. Kerk verklaart, dat
hij voor 5 Nov. zich in de prediking bindt aan de H.
Schrift als Gods Woord in overeenstemming met de
Geref. Belijdenisschriften, dan zal hij dat toch ook voor
12 November willen verklaren? De kerkeraad van de
Geref. Kerk te Diemen had toch geen reden om te ver-
onderstellen, dat de kerkeraad van de Ned. Herv. Kerk
het alleen maar verklaarde voor Zondag 5 November?

Het was maar voor één keer! Ik lees nog een mooi
zinnetje in de brochure van Prof. Dr K. Dijk „Wie heb-
ben als kerken elkaar niet bijster lief, al poogt men
ook door „oecumenische“ schoonheidsmassage aan dit

Wijzigingen Handboek 1950

(Om tijd en onnoodige moeite te besparen, verzoekt
de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks
naar de administratie in Goes te zenden.)

- Biz. 13. GROOTEGAST. Adres kerkeraad: W. Horinga Jr.,
G. P. Beukemalaan 1, Grootegast.
Biz. 13. KOMMERZIJL. Adres kerkeraad: H. Reinders.
Diaconie: G. Misker. Beiden: Kommerzijl (post
Grijskerk Gron.). Tel. kerkeraad en diaconie
nr. 34.
Biz. 15. KANTENS. Adres diaconie: P. v. d. Wring. A. 25.

gelaat der Kerk meer tint en leven en glans te geven" (pag. 8).

"Oecumenische schoonheidsmassage". Ik ben bang dat het zo ook is toegegaan in Diemen. Deze "oecumenische schoonheidsmassage" dat was Zondag 5 November. Maar Zondag 12 November was de glans er weer van af.

Het was maar voor één keer.
O, die inconsequentie!

Het was maar voor één keer! Oeh ja, een norm-afkondiging is altijd een ding-van-één-keer. Maar daarna begint het feest. En een norm-relatieveeringsacte is altijd een ding-van-één-keer. Maar daarna begint het spul. K. S.

KERKNIEUWS

(Om tijd en onnodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Beroepen te:
Buitenpost en Barendrecht, Cand. J. v. Benthem te Volenhove.
Duurswoude, J. W. Smitt te Hengelo.

Aangenomen naar:
Duurswoude, J. W. Smitt te Hengelo.

Bedankt voor:
Zaandam, J. F. Heij te Hasselt.

— INSTITUTEERING PRETORIA. De classis Groningen nam met groote belangstelling kennis van een schrijven van den Kerkeraad van de Geref. Kerk te Pretoria,

waarin deze mededeelt, dat de Geref. Kerk in Zuid-Afrika opnieuw tot openbaring is gekomen, mede door den arbeid, welke daar is verricht door Ds F. A. den Boeft van Helpman, en dat dus in den vervolgde broeders en zusters, die naar Z.-Afrika emigreeren, hun attestatie bij den Kerkeraad van Pretoria kunnen indienen. De Kerkeraad verzoekt de Classis: a. nauw contact te mogen houden met de Kerk van Groningen; b. Ds den Boeft als consulent te mogen hebben; c. in 1951 opnieuw een predikant ter tijdelijke bearbeiding te mogen ontvangen.

De Kerkeraad van Groningen deelt mee, dat het z.i. niet gewenscht is, zonder meer op dit schrijven in te gaan, hoewel met vreugde en dankbaarheid voor den HEERE van deze mededeeling kennis is genomen. Ook de afgevaardigden van de Kerk te Helpman deelen mee, wat het oordeel van den Raad aldaar is.

De Classis besluit: a. haar blijdschap uit te spreken over den voortgang van Christus' Kerkvergaderend werk in Zuid-Afrika; b. tot aan de a.s. Generale Synode voorloopig als Classis de correspondentie met de Kerk van Pretoria op te nemen, en de Kerk van Helpman te verzoeken als corresponderende Kerk op te treden; c. haar te adviseeren deze zaak aan de Synode van Kampen voor te leggen; en wat de vraag om een „leenpredikant" betreft, zich met de Kerk van Helpman in verbinding te stellen, om de mogelijkheid daarvan onder oogen te zien.

— LANDELIJK CONTACT GEREK. ZANGKOREN. Mogen wij nog even herinneren aan onzen oproep d.d. 28 October? Wij vroegen om opgave van de Geref. Kerk, met hun ledental, dirigent en eventuele muziek.

Het is verheugend te kunnen mededeelen, dat zich weer een aantal koren heeft gemeld. We ontvingen vele blijken van instemming met ons plan, daarom hopen we ook op dezen ingeslagen weg voort te gaan en dringend verzoeken wij die koren, die zich nog niet opgaven, dit

nu per omgaand te doen. Om deze actie goed te doen slagen, moeten we toch weten hoeveel Vrijgem. Geref. Koren er zijn en in welke plaats. Namens het bestuur van „Com nu met Sang": E. B. van Loenen, voorz.; P. C. Quist, secr. Snellinkstraat 16a Rotterdam.

— TOELICHTING CORPSLIED, V.

12. Regel 1, 2e couplet: De overgang naar de „corda" reeds besproken, zie opm. 5 en 11. Eerst de tempel, toen de bouwers onder den Opper-Architect, daarna de (individuele) harten, vandaar weer straks (regel 3, 2e couplet) de gemeenschap („agmen"), opgebouwd uit door Woord geregeerde mensen.

13. Regel 2, 2e couplet: dictamine. Dictum in Vulgaat, Titus 3:1. Dictator als titel combineerbaar met pater: Prudentius, Contra Symmachum Orat., a.w. II, 430, sqq., pag. 312, noot. Over dictamen: Faber: „phoné", „dictamen rectae rationis dicitur, der geheiss, die eingebung der gesunden vernunft"; vgl. bij denzelfde het gezagslelement, zoowel in descriptie als in praescriptie, 735. Z66 kent de Vulgaat dictare ook: 1 Makk. 8:25, de omstandigheden vorderen het: tempus dictaverat. Zie ook G. J. Vossii, De Vitis Sermonis et Variis Glossariis, Op. II, 296, b: Dictamen pro dictatum, ut à flo, flamen; à puto, putamen; à laeto, laetamen. Sed & dictamen particulatim dixere pro poemate: ut dixi lib. I de Re Poetica, cap. 1. Idem, De Artis Poeticae Natura, etc., Opera, t. III, 8, a: Superioribus seculis, quibus barbaries obtinuit, poema vertebant dictamen. Unde vetus Aristotelicae vitae, à Numenio editae, interpres Iliadis dictamen dixit, de poemate Iliados agens, quod Aristoteles à se emendatum dederat Alexandro. Nu volgens Vossius dictamen kan staan voor dictatum, is het gezagslelement (zie boven, over couplet 1) weer aanwezig; vgl. Faber over dictatum en dictata. Gezagslelement ook uitgedrukt in regius, koninklijk, Herodes vestitus veste regia, sedit, Vulg. op Hand. 12:21.

Inplaats van kaarten.
Gode dankbaar berichten wij de geboorte van ons dochttertje

GERRY.

Ds en Mevrouw
VAN DER STOEL.

Grootegast, 9 December 1950.

THEOLOGISCHE
BIBLIOTHEEK

of gedeelte ervan te koop gevraagd. Br. onder No. 514 bureau van dit blad te Goes.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.
Reformatie f 3.—
Catechismus f 2.—

Alle terugzendingen
onder rembours.

Zalmstraat 1 - Scheveningen

Adverteert in dit blad

De Gereformeerde Scheurkalender 1951

(onder redactie van Ds W. SCHEELE)

ALLE BESTELLINGEN ZIJN THANS VERZONDEN!!

CORRESPONDENTEN die hun zending dus nog niet mochten hebben ontvangen, wordt verzocht dit te melden. Hun NABESTELLINGEN zullen wij gaarne spoedig ontvangen. Voor omgaande verzending hopen wij zorg te dragen.

ER ZIJN NOG ENIGE CORRESPONDENTEN van wie wij tot heden geen opgave ontvingen. Mogen wij op inzending aandringen?

REEDS OP 7 DECEMBER

bereikten wij het record-aantal van vorig jaar en op

11 DECEMBER waren we al weer 400 exemplaren verder. Maar de oplage is nog niet uitgeput!

WIJ HERINNEREN

de diaconieën aan ons November-schrijven. Ook zij kunnen nog bestellen!

MOGEN WIJ DEZE WEEK OOK UW BESTELLING ONTVANGEN?

DE KALENDERCOMMISSIE.
De Wetstraat 13 - ARNHEM.

Voor goede en goedkope Geref. lectuur!

In de brochure-reeks „WOORD EN WERELD" is als 3e brochure aan de abonnees toegezonden

De „hoer" in Openb. 17-19

door PROF. B. HOLWERDA.

Reeds verschenen zijn:

„DE KERK IN HET EINDGERICHT"
door PROF. B. HOLWERDA.

„DE BESLISSENDE STRIJD DER KERK"
door PROF. C. VEENHOF.

De prijs werd buitengewoon laag gesteld. Eén reeks van 8 brochures tezamen plm. 250 pag. omvattend, kost f 1,75. Bij getallen lager. Ook kunnen de brochures afzonderlijk worden geleverd, doch bij minstens 20 exx. tegelijk. 20 exx. kosten f 3.—, 100 exx. f 12.—. Speciaal willen we er de aandacht op vestigen, dat we deze brochures verzenden aan opgegeven adressen. Wie één adres opgeeft en f 1,75 stuurt, kan daarop rekenen.

Voortdurende, eenvoudige en Schriftuurlijke voorlichting blijft in dezen tijd van chaotische verwarring een dringende behoefte onder Uw bekenden. Deze brochure-reeks voorziet daarin. Profiteer ervan!

Alle bestellingen bij vooruitbetaling per giro of postwissel ten name van H. H. VAN DER LINDEN, Tulpstraat 62a, Goes, Post. 537347.

EN NU ALLEMAAL!

Prijs: f 7.90

De Pers heeft enkel maar spontane lof.

Hier volgt een bloemlezing.

Prof. Dr K. Schilder in „De Reformatie": „Met dezen bundel ben ik heel blij; en ik vermoed, dat binnenkort de dominees en kandidaten, die „uit preeken gaan", hem bij „ons volk" op het orgel zullen zien staan: want daar hoort hij..."

Ds D. van Dijk in de „Geref. Kerkbode": „Ziehier een prachtige bundel christelijke liederen. Oude en nieuwe, bekende en onbekende. Er is tussen deze bundel en andere bundelen van christelijke liederen nogal verschil. Terwijl vroeger in dergelijke boeken alleen waren opgenomen wat men noemde „geestelijke liederen", heeft de samensteller van dit werk ook een plaats gegeven aan zangen van natuur, arbeid, liefde, gezinsleven en ontspanning. Hij is uitgegaan van de zeer Schriftuurlijke gedachte, dat het dwaas is te menen, dat wij God alleen dienen in kerkgang en bijbel-lezen... Het moge een plaats hebben op al onze orgel en piano's!"

Ds I. de Wolff in „Geref. Kerkblad": „Dit boek is een reformatische uitgave, waaraan we dringend behoefte hadden... Onze broeder Milo heeft een goed werk gedaan door onze gezinnen dit aan te bieden. Moge deze bundel in iedere huiskamer z'n plaats vinden..."

„Geref. Gezinsblad": „De samensteller heeft deze bundel voorzien van een inleiding, die we met grote blijdschap hebben gelezen, omdat het zo echt gereformeerd, zo echt bijbels is, wat hier wordt gezegd. En die blijdschap nam nog toe, toen we kennis namen van de opgenomen liederen. Welk een vooruitgang, vergeleken bij de meeste zangbundels, die in onze gezinnen en op onze verenigingen in gebruik zijn!"

Ds G. Visée in „De Poortwake": „Over het geheel liederen van staal. Goed tot in de kern... Een goede bundel voor „het vrolijk koor der trommelende masgden". EN NU... ALLEMAAL!"

Bestel deze bundel bij de Boekhandel of rechtstreeks bij de Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. - GOES

GIRO 36000

Zangbundel voor de Christelijke Gezinnen en Verenigingen